

Leerlingen hangen aan de lippen van over oorlog vertellende ouderen

Lelyschool adopteert jaar lang monument Lopes Dias

2 dagen geleden 3 minuten

Een houtsnede van zwaartesheld David Lopes Dias hangt in het naar hem vernoemde wooncentrum in Noord en is een jaar lang geadopteerd door de Lelyschool.

Jilles praat met mevrouw Tineke Brinkman (81) over de oorlog. 'We waren met tien kinderen thuis, dus ja, er was honger.' Foto: Bastiaan Miché

HILVERSUM Hoe lang moeten we op 4 mei nog herdenken? Bob (11 jaar) haalt zijn schouders op. Hij snapt wel dat het voor oudere mensen die de oorlog meemaakten belangrijk is. "Maar ik weet niet of we over vijfhonderd jaar nog steeds moeten herdenken", peinst de leerling van de Lelyschool. Samen met zijn klas en een aantal bewoners van wooncentrum Lopes Dias was hij zaterdagmiddag twee minuten stil. Maar pas nadat hij met zijn klasgenootje Inay een bos bloemen legde bij het monument van Lopes Dias.

Toen Tjeerd Meindersma, meester van groep zeven en acht van de Lelyschool, werd benaderd door het Nationaal Comité 4 en 5 mei om mee te doen met het project Adopteer een monument, aarzelde hij geen moment. Hij omarmde het project dat ervoor zorgt dat de lokale oorlogsgeschiedenis voor kinderen gaat leven. "Op deze manier komen ze meer te weten over het oorlogsmonument in hun buurt. Zo zijn ze veel meer betrokken bij de herdenking." De meester riep kinderen op om zaterdag om vier uur naar wooncentrum Lopes Dias te komen en te verzamelen rondom het door hen voor een jaar geadopteerde monument, dat vlak bij de bar van het centrum aan de muur hangt. Een houtsnijwerk met daarin een uitgesneden hoofd van David Lopes Dias zorgt ervoor dat er regelmatig even aan de held wordt gedacht. Niet alleen nodigde meester Tjeerd kinderen uit, ook vroeg hij een aantal bewoners aanwezig te zijn tijdens de alternatieve 4 meiherdenking. "Het leek mij bijzonder en leerzaam als de kinderen in gesprek zouden gaan met mensen die de oorlog hebben meegemaakt. Dat ze horen hoe het eraan toeging."

Wilhelmus

Nadat Meindersma de aanwezigen welkom heet, stapt Justin uit groep zeven naar voren om te vertellen over Lopes Dias, dan is het twee minuten stil en daarna speelt bewoonster Dieke Branderhorst het Wilhelmus op haar blokfluit. Aarzelend stappen de leerlingen op de ouderen af. Jilles, het zoontje van meester Tjeerd, loopt naar mevrouw Brinkman (81) en schudt haar de hand. Vriendelijk luistert de dame naar het jochie. Als ze vertelt dat ze in de oorlog houten fietsbanden hadden, kijkt Jilles haar verbaasd aan. Banden van hout? Mevrouw Brinkman knikt. Jilles wrijft over zijn kin denkt na. "Maar," steekt hij zijn vingertje in de lucht, "dan had u nooit last van lekke banden." Samen grinniken ze erom. Tineke Brinkman vindt het fijn om met de kinderen te praten. De oorlog vergeet ze nooit meer. "Mijn vader en moeder hadden tien kinderen. Tien! De jongste vijf werden naar een boerderij in Delden gebracht om aan te sterken, de oudste bleven in Hilversum. Ik stond met mijn kommetje in de rij van de gaarkeuken op de Groest. Kreeg ik een beetje soep." Verbittert is ze niet, zuinig wel. "Dat heeft echt wel met de oorlog te maken."

+ Banden van hout
Tineke Brinkman
knikt vriendelijk